

[Justitsministeren.]

i andre demokratiske Lande er inde i tilsvarende Overvejelser med Hensyn til disse Problemer. De er ikke alene inde i Overvejelser, men de har vedtaget Bestemmelser, der er langt, langt skarpere, end jeg nogen Sinde havde tænkt paa at foreslaa, endsigse har foreslaaet ved denne Straffelovsændring. Jeg er derfor meget villig til, naar man har sat sig ind i disse Spørgsmaal, i Udvalget at drøfte, om man ikke bliver nødt til at skærpe Straffeloven noget, efter at man har set, hvorledes man i de højdemokratiske Lande Norge, Sverige og Schweiz tager paa disse Problemer.

Der blev gjort en undtagelsesvis spøgefuld Bemærkning af den ærede Ordfører for Venstre (Rytter) om, at man ogsaa kunde straffe efter en af disse Paragraffer, hvis nogen usandfærdigt roste Regeringen. Det har jeg nu aldrig set, og for det upraktiske plejer man ikke at give Retsregler, men jeg har ikke noget imod at give en Bestemmelse, der forhindrer en saadan Optræden; den er i hvert Fald ikke at risikere fra Venstrepressens Side.

Den ærede Ordfører for Venstre raillerede saa over, at Motiverne til § 136 er mere vidtgaende end Ordene. Ja, det synes jeg i og for sig ogsaa, de er, men Loven skal ikke gaa videre end Ordene, og det er de sidste, det kommer an paa. Det er muligt, man ikke har lagt Mærke til, at Formuleringen af § 136 er ændret, saa at der ikke er taget Hensyn til det i Motiverne, men det er Lovteksten, det kommer an paa. § 137 mente den ærede Ordfører for Venstre ikke var god i Formuleringen eller Redaktioneringen, som han sagde, og det tror jeg, den ærede Ordfører har Ret i. Jeg er meget villig til at overveje i Udvalget, om der ikke er sket en Fejl der.

I Forbindelse med disse Bestemmelser holdt den ærede Ordfører for de Konservative (Stein) en kort Tale om det uhyggelige i Berigtigelsesparagraffen, der, saa vidt jeg forstod ham, hidtil kun havde været anvendt af Kommunisterne over for socialdemokratiske Blade, hvilket han forment havde faaet det til at gibbe svært i mig. Det har det ikke, allerede af den Grund, at jeg ikke aner noget om det, men det vil ikke gibbe det fjerneste i mig, fra hvilken Side man end berigtiger, hvis det, man berigtiger, er noget, der kan berigtiges efter Loven, for det var jo Hensigten med Loven. Det Argument, som den ærede Ordfører for de Konservative her anvendte imod disse Bestemmelser i det hele — et Argument, som altsaa ikke har overbevist de andre

demokratiske Lande og næppe heller vil kunne overbevise den danske Rigsdags Flertal —, at disse Bestemmelser let kunde give Bagslag, er en meget typisk Betragtning, der netop i den Udvikling, som vi er inde i, er uden nogen som helst Værdi. Hvis der træffes Bestemmelser imod yderliggaaende politiske Metoder eller yderliggaaende politiske Retninger, og man saa siger: Hvis de nu kommer til Magten, vil de anvende dem mod jer selv, saa vil denne Betragtning lade mig ganske kold — af to Grunde. For det første: Hvis jeg synes, at en Bestemmelse er rigtig, træffer jeg den ganske uden Hensyn til, om andre eventuelt senere vil kunne misbruge den, og for det andet af den Grund, at hvis den ærede Ordfører tror, at de Partier, han tænkte paa, vil nøjes med disse Bestemmelser for at ramme deres Modstandere, saa ved han endnu mindre om den Udvikling, der er foregaaet i Europa, end jeg dog troede.

Jeg kommer saa til den tredie Gruppe Ændringer, de, der vedrører Sædeligheds- og Voldsforbrydelser. Det er jo ikke mange kritiske Bemærkninger, der er gjort til disse Ændringer. Den ærede Ordfører for Venstre (Rytter) tiltraadte positivt § 222, og det takker jeg ham for. Det er en væsentlig Formildelse, men en rimelig Formildelse af den gældende Straffelov.

Derimod stillede det samme ærede Medlem sig tvivlende om Rimeligheden af den Formulering, som § 234 om pornografiske Skrifter havde faaet, og den ærede Ordfører for de Konservative, hvis Tilslutning jeg absolut havde ventet paa dette Punkt og sikkert ogsaa havde faaet, hvis han i Dag ikke var optraadt saa meget som Journalist og saa lidt som Samfundsborger, som han i Virkeligheden gjorde, talte meget stærkt imod § 234. Nu skal jeg ikke paa nogen Maade insinuere, at det Blad, det ærede Medlem er Redaktør af, er særlig slemt til at gøre i Pornografi, for jeg har aldrig stødt paa noget som helst, der har opvakt eller ægget min Sanselighed, i „Børsen“. Det kan ikke paa nogen Maade være af den Aarsag, at jeg vender mig imod det ærede Medlem. Nej, det er, fordi jeg ikke synes, han har forstaaet Paragraffen, hvad jeg ikke haaber, han bliver alt for ulykkelig over, for det har heller ikke nogen af de andre, der har udtalt sig offentligt derom, i hvert Fald i Bladene. Den eneste, som synes at have forstaaet den, bortset fra Socialdemokratiets ærede Ordfører, er det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), og det er naturligvis, fordi jeg tidligere har konfereret med det ærede